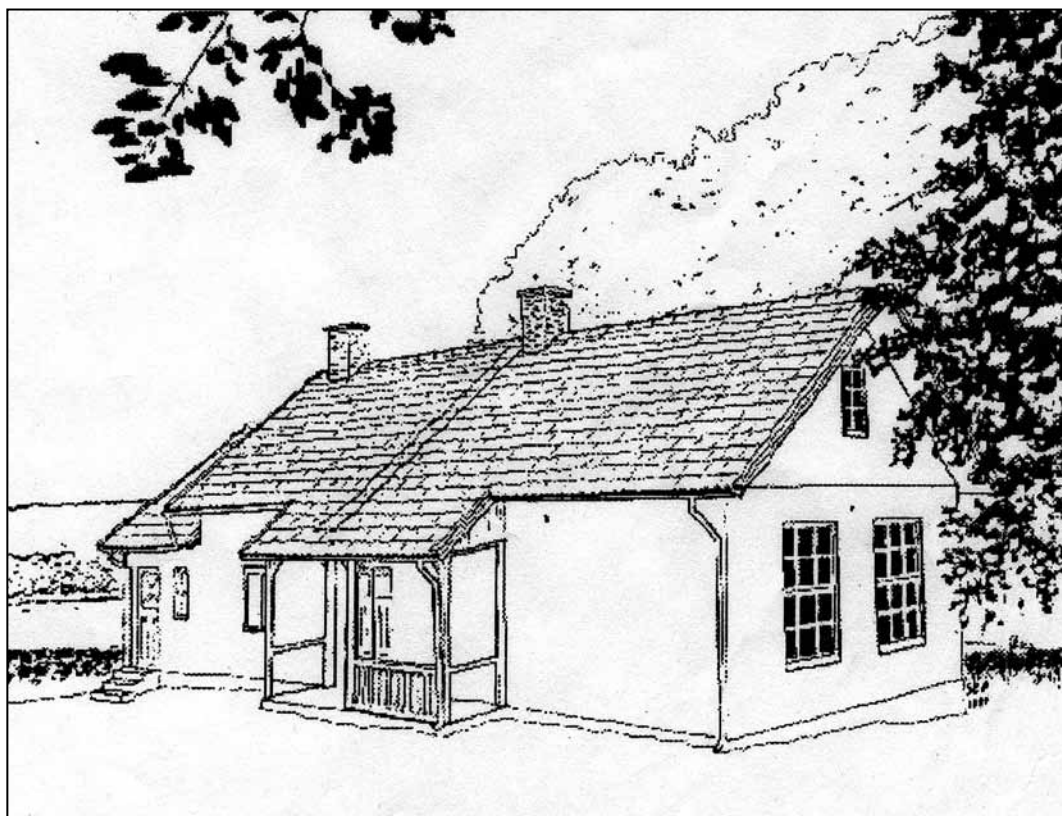

*Norra Strö
Hembygdsförening*

*Årsskrift
2006*

VERKSAMHETSBERÄTTELSE ÅR 2006

Även under året 2006 har tillbyggnaden av föreningslokalen varit det största projektet och glädjande nog har arbetet, fördröjt av väntan på svar på en del ansökningar, under hösten kommit i fart och bedrivits så, att byggnaden kommer att kunna invigas under innevarande år 2007.

”Tekniska gruppen” som arbetat intensivt med byggets olika avsnitt håller nu på med inredningen. Värmesystemet bestämdes slutligen att bli jordvärme, vartill krävdes ett särskilt tillstånd av Länsstyrelsen för nedgrävning av 800 m ledning i mark som i och för sig upplåtits av markägaren. Jordvärmens har tagits i bruk och visat sig ha god effekt i nybygget men även i den äldre delen. För finansieringen av arbetena har uttagits ett byggnadskreditiv å 300.000 kronor i Vinslövs Sparbank.

Programverksamheten har omfattat både traditionella inslag som extra arrangemang, vilket allt framgår av årskrönikan. Cirkelträffarna kring projektet byggedokumentation har hållits under våren och hösten. De fortsätter under 2007 och resultatet skall nu publiceras i en bok, vars utformning pågår.

Föreningen har bl.a. varit representeras vid Skånes Hembygdsförbunds kretsmöten och några sammankomster med Kristianstads kommuns kultur- och fritidsförvaltning.

Norra Strö Hembygdsförening har haft förmånen att under året få bidrag från såväl medlemmar som olika företag i form av kontanta och materiella gåvor, sponsring och arbetsinsatser. Vi vill på detta sätt framföra Föreningens tack till alla som bidragit till verksamheten.

STYRELSEN

Medlemsantalet var vid 2006 års slut 216 st.

Ordförande Britt-Louise Håkansson tel: 044 – 74026

Sekreterare Yngve Holmgren tel: 044 – 74155

Kassör Ivar Persson tel: 044 - 74088

ÅRSKRÖNIKA 2006

Föreningens arrangemang för medlemmarna har under året som gått varit följande:

På våren hade vi studiecirkeln i ämnet bebyggelsehistoria.

- 26 mars** Årsmöte med förhandlingar. Jankov Månsson från Växtmästaren i Osby höll föredrag om beskärning av fruktträd m.m.
- 30 april** Valborgsmässofirande på Övarps Vång i härligt vårväder.
- 25 maj** Gökotta på Lilla Strö. Den förflyttades i stället till Hembygdsgården på grund av dåligt väder. Vi provar år 2007 i stället på Lilla Strö.
- 18 juni** Sommarfest på temat ”Veteranbilar”. Strålande väder och stor uppställning av veteranbilar från olika ägare. Över 20 st bilar ställdes ut.
- 16 juli** Öppet hus i Hembygdsgården. Ej så mycket folk men lyckat för dem som kom - och kaffekassan blev avsevärd...
- 20 augusti** Öppet hus i Hembygdsgården.
- 6 september** Kyrkogårdsvandring i Norra Strö på kvällen tills det skymde. Det föreslogs att nästa tillfälle blir på dagtid och då helst på en söndag. 22 personer deltog.
- 14 september** Med anledning av den internationellt kände amerikanske musikskaparen Leroy Andersons 100-årsminne och Kultur- och Fritidsförvaltningens plan att uppmärksamma detta år 2008, beslöt styrelsen att Föreningen på lämpligt sätt skall delta, eftersom Leroy Andersens föräldrar hade utvandrat från Övarp nr 8.
- 24 september** Föredrag och diktläsning i Hembygdsgården av Anita Sjöblom från Broby.
- 26 oktober** Studiecirkelns något sena hösttermin påbörjas, men i enskild lokalitet eftersom värme ej kunde hållas p.g.a. arbetena.
- 3 december** Hembygdsföreningen anordnade adventskaffe med mycket god uppslutning efter kyrkan.

KOM IHÅG – Telefonsvararen på 044 – 74038

Utställning veteranbilar den 18 juni 2006

Foto: Gunvor Tillman

Kyrkogårdsvandring 6 september 2006

Foto Gunvor Tillman

24 september 2006
Anita Sjöblom, Sibbhult, kåserar och läser dikter ur sin diktsamling

Majken Persson, Doris Ekström, Ella-Maj Persson

Foto: Gunvor Tillman

Oktober 2006 grävdes jordvärme.

Hans-Thore Albinsson gräver.

Foto; Gunvor Tillman

Magnus Albinsson överst, Roland och Mathias Tillman, Hans-Thore Albinsson lägger avloppet.

Foto: Gunvor Tillman

Här spacklas och skruvas på vindsvåningen.

Torsten Mats Britt-Louise Bengt

Foto: Gunvor Tillman

Gunnar Karlsson installerar värmepumpen

Bengt Nilsson, Torsten Håkansson sätter i ytterdörren

Bengt Nilsson klar med dörren till arkivet.

Öppning tilll ”bankrummet”

Foto: Gunnar Tillman

Mats Mårtensson isolerar i nya "salen".

Här sätts panel, Mats Mårtensson, Torsten Håkansson

Andreas Andersson, värmeledninginstallation.

Sten Tell elinstallatör, Mats Mårtensson.

Foto: Gunvor Tillman

BARNDOMSMINNEN FRÅN LILLA STRÖ

Berättade av Inger Johnsson

Per och Jane på trappan till huset vi bodde i

Våren 1944 anlände ett flyttlass med Per, Jane, Lilian, Inger, Bengt och lille Per till Lilla Strö. Huset vi skulle bo i var ett långt rött trähus med halmtak på framsidan och sticketak på baksidan. Bostaden bestod av ett stort rum i mitten och två små rum samt kök. I bortersta delen fanns det ett stall för kor och grisar. Det fanns också två utedass. Uppvärmningen bestod av vedkaminer och vedspisen i köket som vi även lagade mat på. Jag minns att mamma blev ledsen och besviken för att behöva bo i detta "ruckel". Barnen tyckte däremot att det var jättemysigt.

Huset byggdes om till en modernare bostad 1948. Då fick vi värmeledning, badrum och nytt kök med elspis. På ovanvåningen blev det två nya sovrum med snedtak.

Pappa hade blivit anställd av Hanna Hamilton för att sköta hennes park och trädgård. Han hade tidigare arbetat som trädgårdsmästare på Ovesholms gods hos Alexandra Hamilton. Hans stora intresse var att påta i jorden. Han älskade sitt jobb. I parken blev det snart uppröjt och fint. Han anlade fina gångar som han kanthögg och räfsade. Stora gräsmattor snyggades upp och klipptes. Prydliga rabatter med blommor överallt. Jag minns en stor rund rabatt framför huset med massor av

rosor och i mitten ett stort fågelbad. Nere i trädgården anlade han ett grönsaksland där han odlade grönsaker till hushållet. Hans stolthet var sparrisodlingarna, som inte var så vanliga på den tiden. I trädgården fanns också ett litet växthus där han odlade tomater, slanggurka och vindruvor. På hösten planterade han krysantemum i alla färger. Jag kan fortfarande känna den härliga doften, som man möttes av när man kom in där.

Pappa var också privatchaufför åt grevinnan Hanna. Han körde en svart Ford Taunus, senare en Peugeot 203. Stilig var han i sin mörkgröna uniform med en brun mössa. På mössan fanns det ett märke, som såg ut som en kungakrona. Vi kallade den för ”grevakronan”.

Mamma hade tidigare varit anställd hos grevinnan Hanna på Ovesholm som husfru. Hon fortsatte att hjälpa grevinnan på Lilla Strö med att sköta om det stora huset och vara ett stöd för grevinnan med att sköta om greve Evert som var sjuklig. Mammans intresse var att baka och laga mat. Hon bakade härliga wienerbröd och kakor till grevinnans alla tejudningar och lagade många fina middagar, som grevinnans gäster fick njuta av.

Barnaskaran utökades med ytterligare 3 syskon Hans, Lena och Mary. Det blev en stor familj på Lilla Strö. Vi barn växte upp i en trygg och miljövänlig natur och hade mamma och pappa nära till hands. Sysselsättningsproblem fanns aldrig. Vi använde vår kreativitet och fantasi och tillverkade själva saker att roa oss med. Jag kommer ihåg Bengt snickrade ihop en liten båt, som vi rodde med i Sandhålan. Det fanns faktiskt vatten i den och vi upplevde den som en riktig liten sjö. I den lilla bäcken bakom de svarta grindarna byggde vi ett vattenhjul, som vattnet forsade igenom och så tävlade vi med barkbåtar, som vi täljt. Pojkarna byggde också en fin koja. Den placerades allra högst uppe i toppen på en hög gran. Kojan skulle föreställa ett skatbo. Grenar flätades ihop till ett riktigt rede. Pojkarna hade många timmars jobb med att hissa upp byggmaterialet. Jag vågade aldrig klättra upp men Bengt berättade vilken utsikt över hela byn dom hade och så läskigt det var däruppe när det blåste och kojans gungade fram och tillbaka. Ett annat nöje vi hade var att hoppa i det nya höet på logen. Jag kan ännu känna så gott det luktade och så högt vi kunde hoppa. Ibland fick vi sova där men det blev inte så mycket sovande av. Vi berättade spökhistorier och skrämde upp varandra. Vi flyttade in i våra sängar långt innan det ljusnade.

Ett roligt minne för oss var också när vi fick ta hand om ett litet lamm, som blivit övergivet av sin mamma. Hon var så liten att vi fick ge henne mat med en nappflaska. Hon hette ”Mätta Bä” och följde alltid med oss på våra skogsutflykter. Ett annat djur vi fick var en get. Hon var mycket jobbigare att passa och hittade alltid på hyss. Hon åt upp allt hon kom över. Vid ett tillfälle åt hon upp en ny regnkappa och flera par skor, en annan gång en hel paket cigaretter, som hon hade kommit över i fiskhandlaren bil. Det värsta hyss hon hittade på var när hon hade rymt och promenerat ner på grevinnans glasveranda. Där hade hon ätit upp blommorna, som stod i fönstren och en handbroderad duk, som låg på bordet. Dessutom hade hon lämnat massor av små visitkort efter sig. Jag glömmer aldrig hur vi skämdes.

Lekkamrater fanns det alltid många på Lilla Strö. Byns barn kom ofta och hälsade på. Det var en populär lekplats. Många kommer säkert ihåg mammas goda bullar och hemlagade hallonsaft, som vi festade på i den lilla söta lekstugan i parken. Den var byggd av stockar och drevad med mossa. Möblerad med ett litet trädgårdsmöblemang. Soffa, bord och två stolar. På väggen fanns ett litet skåp med glasdörrar och med små muggar och fat.

En lekkamrat, som jag särskilt minns, var en liten tysk flicka som hette Anina. Hon var brorsdotter till grevinnan Hanna. Anina hade vuxit upp i Hannover och fått uppleva 2:a världskrigets fasor.

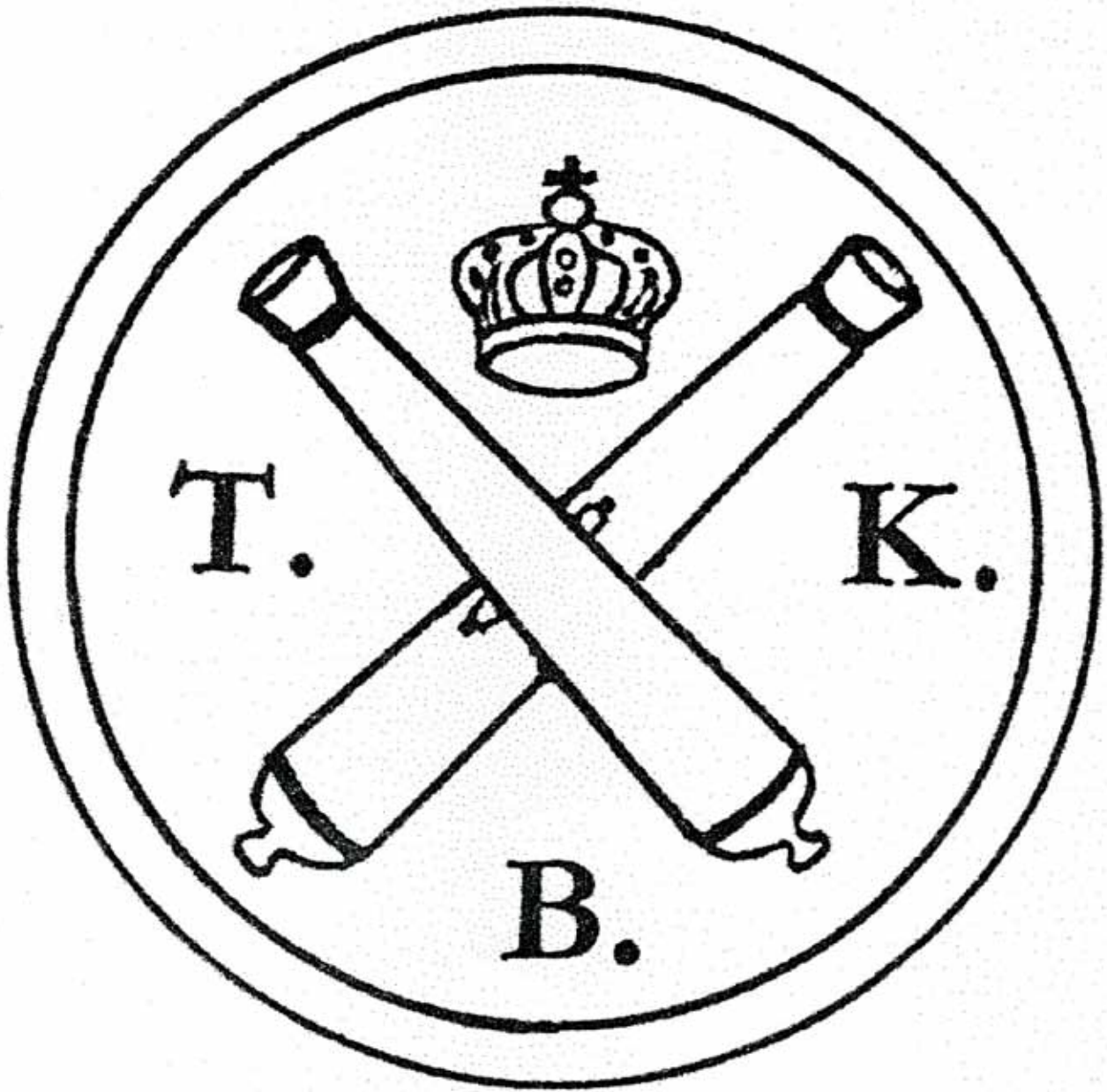
Med hjälp av Folke Bernadottes bussar lyckade hon ta sig till Sverige. Vi tyckte att det var så synd om henne och försökte att hjälpa och ta hand om henne så gott vi kunde. Hon lärde sig ganska fort att förstå det svenska språket och vi lärde oss också lite tyska.

Något som jag kommer ihåg att hon lärde oss var att i brist på godis, kunde man doppa en tandborste i strösocker och sedan tugga på den. En bra idé tyckte vi men säkert inte så bra för våra tänder.

Anina återvände till sin familj i Tyskland på 50-talet. Hon omkom senare i en trafikolycka, så vi fick aldrig tillfälle att träffa henne igen.

Det finns så mycket mer att berätta om, men slutar med att vår barndom hade många likheter med Astrid Lindgrens bok om "Alla vi barn i Bullerbyn".

Vi ser idag tillbaka med tacksamhet för den lyckliga barndomstiden vi hade på Lilla Strö.

Varumärket för Torsebro krutbruk

TORSEBRO KRUTBRUK

Av Nils Lennart Persson

Under nästan hela sin verksamhetstid har detta bruk haft stor påverkan på N:Strö. I ca 200 år var man stor markägare i socknen. Redan år 1700 fick brukets dåvarande direktör Georg Dankwardt tillstånd att lösa in kronoegendomen Hörröd nr 1 med flera gårdar och år 1745 fick hans son Christian – som då var direktör – lösa in de båda kronohemmanen Strö nr 3 och nr 14. Allt för att få tillgång till virke för brukets stora behov. Men redan då bruket uppbyggdes i början på 1680-talet blev bönderna i trakten ålagda att bygga en skyddsmur runt anläggningen. Denna mur skulle vara 1000 m lång, 2,5 m hög och 1,8 m bred. I detta stora stenarbete deltog säkert bönder från Strö, fastän dokumentation saknas. Arrendatorerna på brukets gårdar hade att erlægga arrende, helt eller delvis, genom att köra s.k. ”krutäckor” (krutskjutsar) för brukets räkning. Det var också vanligt med avverkning av virke för byggnadsändamål och ved för träkolsframställning och salpetersjudning, även utanför brukets och statens egna skogar. Till allt detta kommer också arbetet med salpetertillverkning. Således en påverkan på verksamheten i bygden under lång tid. Bruket har en lång och mycket skiftande historia och det är endast små utdrag ur denna som här kan göras.

Ganska snart efter det att Skåne kom under svenskt styre framkom behov av kruttillverkning i provinsen. Att frakta denna stöldbegärliga vara från Småland och genom de gamla gränstrakterna blev svårt och fordrade stora insatser i form av vaktmanskap. Man tror att tillverkning i mindre skala kom igång i Torsebro redan på 1670-talet, men att anläggningarna förstördes under det s.k. ”Skånska kriget” 1676-79. Brukets officiella startår är 1681. Tillverkningen skedde då under ledning av Johan Anckarstråle och därefter av hans svärson Hans Lilliegranat, som fick titeln direktör.

År 1700 blev Georg Danckwardt direktör för bruket. Men redan efter några år blev det problem. År 1710 under det då pågående kriget, intog danskarna såväl bruket som Kristianstads fästning, men denna ockupation blev kortvarig och för brukets del blev skadorna obetydliga. Som skydd hade man en militärtrupp på ett 20-tal man och tre kanoner. År 1716 fick han ett privilegiebrev av Karl XI där han fick innehavsrätten till bruket på ofri grund. Han blev förbunden att tillverka så mycket krut som av honom beställdes. Denna innehavs rätt ärvdes inom familjen och familjen styrde också bruket i 70 år. Georg Danckwardt dog 1721. Då boende på sin egendom i Strö. Han begravs i Färlöv, men begravningsvapnet hänger i Strö kyrka. Sonen Christian var vid sin död 1763 också han bosatt i Strö.

Då ny innehavare skulle tillträda 1770 fanns ingen i slakten som ansågs lämplig, utan Kungl. Maj:t överlät innehavet till Carl Jakob Staël von Holstein, som hade bra meriter på området. Familjen fick 1784 nytt kontrakt som innehöll: ”Ständig och okvald besittning av bruket för sig och sina efterkommande”. Denna ”ständiga besittnings rätt” blev också långvarig och varade ända till 1875, då man sålde till ett nybildat aktiebolag. Dåvarande ägare Corfitz Ludvig Staël von Holstein insåg då, att om bruket skulle fortleva, fordrades ombyggnad, modernisering och stora investeringar. Han lyckades då skapa intresse för bildandet av ett aktiebolag: ”Torsebro Krut- och Stubinfabriks Aktiebolag”. Han sålde nu bruket, inklusive egendomarna i Strö och Hörröd till detta bolag. Själv kom han att äga närmare hälften av aktierna. Nya maskiner skaffades nu och ny tillverkningsmetod påbörjades, hela verksamheten förnyades. Men framgången blev kortvarig, svartkrutets tid var förbi, nya och bättre slag av krut kom till och statens inköp minskade drastiskt. Stenindustrin

och jaktvapen användarna var nu de bästa kunderna. C.L.Staël von Holstein lämnade redan 1881 ledningen åt de andra och reste utomlands. En av aktieägarna, James Kennedy köpte år 1901 bruket med tillhörande gårdar i Strö och Hörröd. För dessa betalade han tillsammans 73 000 kronor och de blev kort därefter sålda till lantbrukare i trakten. År 1907 sålde han vattenrätten till Hemsjö Kraft AB. James Kennedy blev 1908, p.g.a. sjukdom omyndigförklarad, hans förmyndare sålde bruket, som nu var eldrivet, till Gyttorps Sprängämnes AB för 140 000 kronor. Gyttorp och därmed bruket övertogs av Nitroglycerin AB år 1916 och 1926 lades tillverkningsanläggningen ner, samma år köptes mark och byggnader av direktör Hjalmar Ståhle.

Tillverkningsanläggningen: Råvarorna vid kruttillverkningsanläggningen var salpeter, träkol och svavel. Från början 73% salpeter, 17% träkol och 10% svavel. År 1733 ändrades till 75% salpeter, 16% träkol och 9% svavel och 1831 ändrade man träkolsdelen till 15% och svaveldelen till 10%. Mängden krut som tillverkades varierade kraftigt under åren. Som mest var man på 1870-talet uppe i en årstillverkning på omkring 1700 centner. Då en centner motsvarar 42,5 kg betyder detta c:a 72 ton. Men vissa år var tillverkningsanläggningen mycket låg eller ingen alls. Ibland berodde detta på utebliven eller för låg betalning från kronan och ibland var det brist på råvaror som var orsaken, oftast då salpeter. År 1756 beslöt man att bruket skulle flyttas, troligen var den främsta orsaken att kronans skogar var i denna del av landet "utödd" på virke för kolning och byggnadsverksamhet. Men ingenstans ville man ta emot en sådan virkeskrävande anläggning och 10 år senare togs beslutet tillbaka. Förutom kolved var bruket stor förbrukare av byggnadsvirke för ofta återkommande ny- eller återuppbyggnader. Dessutom var, med våra mått mätt, dåtidens skogar mycket virkesfattiga. Bruket var ett av de största i landet och antalet arbetare var c:a 20.

Längs ån fanns ett antal s.k. krutmöller, drivna av vattenhjul. I dessa bearbetades krutblandningen med stampar. Dessa stampar var stående ek eller bokstockar av 80-90 kg:s tyngd. De lyftes med kraft från vattenhjulet och fick av sin egen tyngd falla ner i träkar på krutblandningen. Oftast fanns det 16-20 sådana stampar i en mölla, men också fler förekom. På detta sätt bearbetades krutblandningen i 20 till 25 timmar och den måste hela tiden hållas fuktig för att minska olycksrisken. Av samma skäl sopades allt damm och stoft noggrant bort med gåsfjädrar. Därefter pressades krutet samman i hårda kakor, vilka sedan sönderdelades till rätt storlek beroende på användningen, till kanoner, gevär eller pistoler. Först därefter vidtog den farligaste hanteringen, nämligen torkningen och inlagringen i kruthus. I torkhus och kruthus måste man ha filtofflor på fötterna för att vistas, men ändå hände ofta olyckor. Svårast med det färdiga krutet var att bestämma och kontrollera kvalitén. Från början gjorde man detta genom att känna eller smaka på det, men snart kom olika apparater till hjälp. Kronan hade kontrollanter (proberare) som fortlöpande utförde denna kontroll och deras uppgift blev allt viktigare i takt med att kraven växte på hög och jämn kvalitet. Fram till 1831 bearbetades krutet i dessa stampmöller. 1875 moderniserades tillverkningsanläggningen med ett valsverk bestående av två stora valsar av malm. År 1909 byggdes kraftverket och därefter drevs bruket med elkraft.

Råvarorna: Salpetern var den råvara som hade störst åtgång vid tillverkningsanläggningen, också den som var svårast att få fram i tillräcklig mängd. Den framställdes genom urlakning och kokning av urin- och träckbemängd jord. Sådan jord fanns under stallgolv, den tidens stallgolv var otäta brädgolv och under lång tid var denna jord statens egendom. Under en lång tidsperiod var det endast kronans anställda sjudare som fick utföra sjuderiet, som det kallades. En period hade bönderna i Göinge rätt att själva sjuda och sälja salpetern, salpetersjudare från Småland inkallades för att lära ut

metoderna. År 1801 blev varje helt hemman skyldigt att leverera salpeter eller betala en s.k. salpetergård. Då ny jord lagts under stallgolvet kunde man återkomma efter fyra år, då ny salpeter bildats. All salpeter från Skåne, Blekinge och Halland skulle levereras till Torsebro. Ändå var det tidvis svårt att få fram tillräckligt. För att öka tillgången byggde man s.k. salpeterlador. Enkla hus, där man lade in jord blandet med organiskt material, träck och urin, ibland hade man också djur i dem. En sådan lada fanns också i Strö, vid Ekehem. Vid tillverkningen urlakades först jorden i stora träkar, luten skulle sedan kokas flera gånger under ett par dagar, varvid salpetern utkristalliserades. Klagomål förekom ofta på salpeterns kvalitet och rätt snart måste man vid bruket börja rena den ytterligare, då kvalitetskraven på krutet ökade.

Träkolen tillverkades vid bruket av ved, som hade levererats dit. Det var mest alved som användes, men för att tillverka särskilt hög kvalitet på krutet, pistolkrut, var det brakved eller ”töste” som det kallades som kom till användning. Veden, som skulle vara utan bark, kolades i en grop vid bruket. Inte förrän 1825 började man använda en sluten behållare (retorter) vid kolningen. Alveden fick så småningom fraktas allt längre väg, då ett stort område runt bruket blev uttömt på detta trädslag. På Källemosse växer mycket brakved och man har hört berättas om folk som ”högg töste på mossen”. Även om tillgången var god, var det nog ett drygt arbete att hugga och barka töste, då växten ej kommer över buskstorlek.

Svavel var den enda råvara, som ej fanns i provinsen. Det levererades från Dylta svavelbruk i Närke och kom sjövägen till Åhus. Kom i trätunnor. Även när det gäller svavlet förekom ofta klagomål på kvaliteten. Men här gällde det förekomst av grus i tunnorna och här var felet mycket allvarligare, därför att gruskorn i krutblandningen kunde medföra svåra olyckor vid tillverkningen.

Transporterna: Brukets arrendatorer hade skyldighet att köra krut åt bruket- köra krutäckor. Dessa körslor hade sådan omfattning, att t.ex. den största gården i Hörröd hade en dräng anställd, som nästan enbart körde krut. Körslorna var omgärdade av många säkerhetsbestämmelser, såsom röd flagga på lasset och poliseskort på vissa platser. Kortaste körsträckan var till Kristianstad och längsta till Karlskrona. Längs vägen mot Karlskrona fanns två övernattningsställen, där man över natten låste in det värdefulla krutlasset. Det har berättats om en dräng på en av gårdarna i Hörröd. Han hade under körning till Karlskrona på föreskrivet sätt låst in krutlasset på kvällen, på vanligt ställe. Under natten skedde inbrott och krutet blev stulet. I sin förtvivlan och rädsla för följderna av detta, hängde han sig på morgonen. Det kom bud till Hörröd att man hade att hämta hästar och vagn.

Olyckor: Under hela verksamhetstiden förekom det olyckor vid bruket, Dock inte fler och allvarligare än vid andra krutbruk – verksamheten var mycket farlig. Redan år 1684 skedde den första dödsolyckan. Olycksorsakerna kunde oftast inte fastställas, då överlevande vittnen saknades, men troligaste orsaken var vanligen mänskligt slarv. En annan trolig orsak var gruskorn i krutblandningen. Svavlet, dåligt renat och förpackat i dåliga tunnor fick då oftast skulden, men även i träkolen kunde förekomma gruskorn. Gropen där kolningen skedde täcktes med jord och bristande noggrannhet vid avtäckningen kunde då vara skulden. De krutmöller, torkhus eller andra anläggningar som drabbades var ej reparerbara utan fick alltid byggas nya från grunden. Tiden 1750 – 1800 var den mest olycksdrabbade, då inträffade 15 olyckor med 10 dödade arbetare. Sista olyckan inträffade den 25 februari 1910. Då sprang en torkstuga och ett presshus i luften, varvid en kusk och hans häst dödades. Smällen var mycket kraftig - c:a tre ton krut fanns i byggnaderna - och

skakade hela bygden. Orwar Westerlund i Hörröd har berättat om händelsen och att smällen hördes tydligt i Strö. Morgonen efter olyckan cyklade han tillsammans med sin far, dit för att se vad som hade hänt. Han såg då några arbetare som gick omkring och plockade upp rester av kusken i hinkar. Delar av hästen hängde på en hög stolpe i närheten. Man trodde att olycksorsaken var att kusken, som skulle lasta krut vid torkhuset, gått in i detta utan att ta på filttofflor.

Carl von Linné besökte Torsebro krutbruk under sin skånska resa 1749. Han nedtecknade då en utförlig beskrivning över tillverkning och användning av salpeterlada samt träkolstillverkning.

Även för en nutida besökare finns mycket av intresse på platsen. Mycket finns bevarat som minner om en svunnen epok.

*Välkommen
till din
lokala
Sparbank!*

Vinslövs
Sparbank

Torget 9

Box 103 · 288 22 Vinslöv

Tel 044-850 00

info@vinslovssparbank.se

www.vinslovssparbank.se

BYGGVAROR I ÖNNESTAD

Svensk design som värmer.

YTTERDÖRRAR

Finns i många olika modeller
Priser från **3.995:-**

Furupanel från **59:-/m²**

Isolering 95 mm. Från **31,50/m²**

macro

Duschhörnor, kabiner.
Nu **20% rabatt**

Monza 90
Pris **8.625:-**

Blandare ingår ej!

Patrik Jan Henrik Lasse Jonas

ÖPPETTIDER:

Vardagar 07.00-17.30
Lördag 09.00-13.00

ÖTB Önne Trä & Byggvaror
Levins Väg 26
291 73 Önnestad

Reservation för slutförsäljning.

Hemtransport kan ordnas

Telefon: 044-70 170
Fax: 044-700 65

Anticimex[®]

ATT FÖREBYGGA OCH SKYDDA

ARBO MASKIN

VI REPARERAR ALLA ERA LANTBRUKSMASKINER

VI LAGERFÖR BP:S VÄLKÄNDA OLJOR

STORT SORTIMENT AV ORIGINALFILTER

RING OCH BOKA SERVICE TILL ERA MASKINER

044 – 73097 FAX 044 – 73087

Värme för mobilt boende

//Alde®

Alde International Systems AB • Box 11066 • S-291 11 Färlöv • Tel 044 - 712 70 • Fax 044 - 718 48 • www.alde.se • info@alde.se

Snabbt och enkelt

**Beställ landgång,
smörgåstårta eller
uppläggningar på fat.**

OBS! Beställningstiden varierar, så prata med oss i god tid.

Sten Ols

Färlöv tfn 044-710 16

Måndag-lördag 07.00-21.00, Söndag & helgdagar 08.00-21.00

lindberg & priebe ab
projekterar | bygger | restaurerar | 044 - 22 91 00

Kristianstads Svets & Montage AB

Tel. 044 - 23 71 50

Att växa tillsammans

med bygden och de som bor här.

Det har vi jobbat med sedan starten 1826. Vi samarbetar därför bland annat med föreningar för att främja bygdens utveckling.

Kristianstads
Sparbank

Roalövs

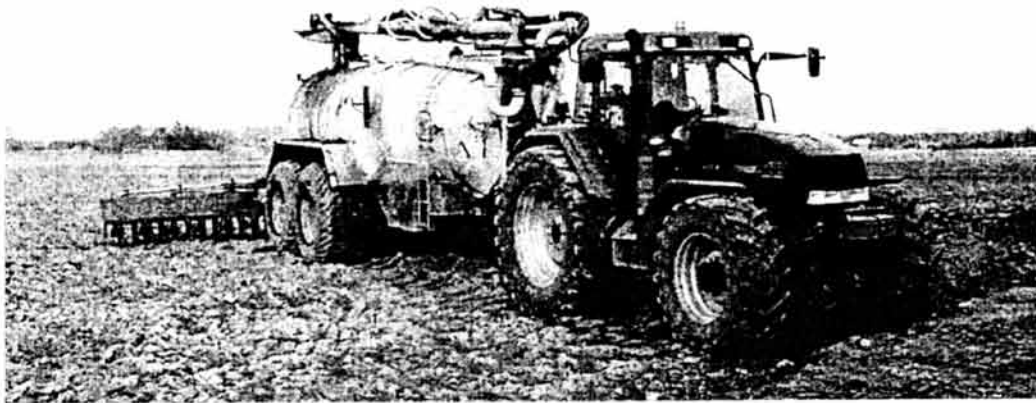
Maskinstation AB

Roalövs 90-6, 291 95 Färlöv
Org.nr: 556622-1668

Jens 070-5734010 Ola 070-2172214 Tony 070-6373154
044-71190 fax: 044-71031

Vi erbjuder bl a följande tjänster

- Kombisåmaskin – 6m
- Sprutning - Lindus 24 m
- Pressning – rundbal m inliner
- Pressning - fyrkant, rundbal m samlare
- Plastning – fyrkant, rundbal
- Tröskning - 25 fot
- Betupptagning - Edenhall 733
- Lastare och dumper
- Gödselkörning Hill 15000/18000
12/16 m ramp eller 8 m nedmyllningsaggregat

Bjärlövs Grus & Schakt AB

Behöver Du ha grävt eller schaktat ,
upprustning eller underhåll av vägar och
gårdsplaner ?

Vi står till tjänst och lämnar dessutom råd och
kostnadsförslag

Tel : 044 - 730 46 , Mobil : 0708 - 176 783 , 176 784

Fax : 044 - 730 40

**KNISLINGE MEK.
VERKSTAD AB**

Ert lokala service företag
Allt inom svets och bearbetning

Tel: 044-732 65, Fax 044-730 32

NATURSTENS

K O M P A N I E T

NATURSTENSKOMPANIET SVERIGE AB
Norra Bjärlövsvägen 14, SE-291 95 Färlöv

Tel växel: +46 (0) 44 738 00

Fax: +46 (0) 44 738 09

Org nr: 556044-3557

info@naturstenskompaniet.se

www.naturstenskompaniet.se